

T2NUX

Terugblik op de tentoonstelling
'ACADEMICA DICTATURA'
S.M.A.K. Kunst Nu,
02 februari - 17 maart 2002

PP: *Je werkt vaak met gerecupereerde schilderijen uit een parallel circuit, het soort schilderijen dat zich normaal in huiskamers boven de commode bevinden maar niet meteen in een museum voor hedendaagse kunst. Je appropriert ze als een soort readymade en soms bewerk je ze ook. Kan je me daar wat meer over vertellen?*

GH: In veel burgerhuizen is er een kamer die een grote groep mensen in België slechts op zondag open doet. Ze noemen die plaats 'la belle place', of 'de mooie kamer'. In die mooie kamer bevindt zich inderdaad meestal ook een schilderij. Zo'n schilderij bevat een 'ideaal'. Dat kan bijvoorbeeld een huis in een mooi landschap zijn en het schilderij schrijft zich op zijn beurt in de mooie plek van een huis in. Ik heb die plek in feite willen decontextualiseren. Wanneer ik zo'n oud schilderij recupereer wil ik de parameters, het lot van een beeld veranderen.

PP: *Waarom ben je eigenlijk in dat soort schilderijen geïnteresseerd? Heeft het te maken met hun generische thematiek of met de synthetische haast geautomatiseerde schilderswijze?*

GH: De inhoud en de manier waarop ze geschilderd zijn vormen één geheel. Wat me interesseert is waar die schilderijen 'aankomen'. Het zijn echt schilderijen van de vijfde of zelfs de tiende categorie, misschien is hun lot op lange termijn uiteindelijk de vuilbak of de vodenmarkt; zeker niet het museum.

PP: *Er zijn toch heel wat mensen die in hun 'mooie kamer' zo een schilderij willen. Waarom net een schilderij? Er moet dus iets met de schilderkunst zijn waardoor ze een notie van waarde en authenticiteit oproept. Er is een verlangen naar het schilderij, een fascinatie ...*

GH: Misschien is er een verband met de notie van de authenticiteit maar er is vooral een verband met de notie van het 'goed gemaakte', van het 'kunnen schilderen', een zekere virtuositeit. Het blijft ook een schilderij in plastische temen – men kan de penseeltoetsen zien. Er is een totale beheersing van de techniek zichtbaar: dat is wat een bepaalde groep

mensen gaat waarderen, dat 'kunnen'. De beheersing van een soort 'amateur-academisme' wordt dan als de kwaliteit ervan gelezen. Ook vandaag nog op de weekendacademies komen mensen die bijvoorbeeld hun kat natuurgetrouw op doek willen plaatsen of een goed landschap willen kunnen schilderen, maar je moet tegelijkertijd blijven zien dat het geschilderd is. Ze komen met heel specifieke verlangens. Ze staan niet open voor iets anders, ze zijn al schilderend totaal niet geïnteresseerd in de eventuele interessante 'accidenten' die zich kunnen voordoen. Ook in dit soort schilderijtjes, seriewerk eigenlijk, zijn geen accidenten zichtbaar. Misschien is het in twee uur gemaakt, er zit een systematie in. De mensen die zo'n werk uitkiezen voor hun 'mooie kamer' zijn ook geconditioneerd wat betreft de organisatie van hun thuis. Alles articuleert zich volgens die manier van denken.

PP: *Het schilderij is daar dan de conclusie van.*

GH: Ja het komt op het einde van dat denkproces; het bekleedt de plaats die de zaak bekroont. Het is het eindpunt van de decoratie.

PP: *Maar wat je ziet op die schilderijen is dan toch heel belangrijk, zelfs als je zegt 'het is op twee uur gemaakt', geschilderd volgens een generisch systeem.*

GH: De inhoud is altijd sterk vergelijkbaar; het is de nostalgie naar een situatie uit het verleden in een landelijke setting. Er is ook altijd een referentie aan de notie van arbeid op deze schilderijen. Enerzijds heel vredig maar anderzijds is er altijd een of ander element dat aan arbeid herinnert. Je ziet niemand op de schilderijen maar er is altijd wel een fermette, een bewerkte veld, een werkhok, een windmolen of – in het geval van het schilderij in het S.M.A.K. – een watermolen.

Bij het schilderij dat ik op de Jeune Peinture (de Prijs Jonge Belgische Schilderkunst, editie 1999, n.v.d.r.) toonde was er een berg, en een werkhok langs de weg. De notie van arbeid is altijd gekoppeld aan 'verdiende rust'. Daarom is het interessant dat deze schilderijen eindigen in de zondagse kamer. Er is een soort kalmte in die schilderijen, maar telkens in relatie tot het werk van de boer of de arbeider. Binnen een sociale ordening zijn die schilderijen ook voor die klasse bestemd. Er is een interessante relatie tussen het beeld en de bestemming van deze schilderijen.

